

Микола Негода

Василь Симоненко

Степом, степом йшли у бій солдати.
Степом, степом – обрій затягло.
Мати, мати стала коло хати,
А навкруг в диму село.

Степом, степом розгулись гармати,
Степом, степом – клекіт нароста.
Степом, степом падають солдати,
А навкруг шумлять жита.

Степом, степом поросли берізки,
Степом, степом сонце розлилось.
Степом, степом – встали обеліски,
А навкруг розлив колось.

Степом, степом – людям жито жати,
Степом, степом даль махне крилом.
Мати, мати жде свого солдата,
А солдат спить вічним сном